ANUL IV. — Nr. 953. O SINGURĂ EDIȚIE LUNI 23 SEPTEMBRIE 189.1

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un număr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereștĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc: NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

București, 23 Septembre

SEPTAMANA

O sĕptămână de discursurĭ împăciuitoare, de triumfurĭ pentru actualul regim din Franța, însfârșit, o sĕptămână în care și-a dat moartea cel maĭ mare Barnum politic.

O vorbă, trecută în stare de clișeŭ, zice: *Despre morțĭ să spuĭ numaĭ binele*. Tare mĕ tem că fața cu sinuciderea luĭ Boulanger nu voiŭ putea să urmez acest sfat.

Mĕ voiŭ sili deci să'ĭ caut circumstanțe atenuante și voiŭ zice că Boulanger a fost quintesența șarlataniei politice, care caracterisează clasa stăpânitoare de astăzĭ în Franța ca și aiurea.

Din nefericire pentru dânsul, fostul pretendent la stăpânirea Franțeĭ n'avea nicĭ deșteptăciunea, nicĭ energia necesară pentru a'șĭ ajunge scopul. Singura putere a luĭ a fost reclama și singura dorință aceea de a avea banĭ pentru a face reclamă.

Și foarte bine observă un ziar vienez: Boulanger a trăit ca un actor, făcêndu-șĭ reclamă și a murit asemenea, căutând să atragă asupra mărfeĭ sale depreciate, pentru ultima dată, o atențiune simpatică.

Cu toate acestea Boulanger a fost maĭ mult o victimă, un aluat maleabil în mâna uneĭ cete de farsorĭ, care l-a făcut să joace diferite rolurĭ și care la urmă, ne maĭ avênd ce face cu el, l'a aruncat în garderoba rechizitelor scoase din uz.

Moartea aceasta a luĭ Boulanger, pe mormîntul ibovniceĭ sale, nu poate, nu trebue să fie privită din punctul de vedere sentimental. Un om de 54 de anĭ nu se maĭ sinucide din dragoste, dacă aspiră maĭ ales la o situație politică înaltă De aceea eŭ sunt maĭ plecat a crede că aceeașĭ cauză care va provoca transformarea întregeĭ organizațiunĭ sociale de astă-zĭ; aceeașĭ cauză care va da naștere inevitabiluluĭ rĕsboiŭ dintre statele marĭ ale Europeĭ, a încărcat și revolverul luĭ Boulanger.

Această cauză este criza economică.

Boulanger s'a sinucis fiind-că nu maĭ avea de cât șapte francĭ în buzunar și s'a sinucis pe mormîntul D-neĭ de Bonnemain, pentru că aceasta'ĭ dădea banĭ și pentru că de la moartea eĭ, nu maĭ vrea nimenĭ să-ĭ dea.

Dacă Boulanger ar fi fost un om care să se cunoască și să nu fugă de muncă, el ar maĭ fi trăit. Fiind că însă ambiția îĭ era maĭ mare de cât valoarea personală, de aceea s'a sinucis.

Și acum, pentru cine vrea să cunoască ce-va despre viața luĭ Boulanger, iată câte-va notițe bibliografice:

Georges Ernest Jean Marie Boulanger s'a născut la 1837 la Rennes. Părințiĭ luĭ eraŭ niște burghezĭ bogațĭ. El frequentă maĭ întâiŭ școala din Nantes și la vêrsta de 18 anĭ (15 Ianuarie 1855) intră în școala militară de la St. Cyr. de unde ieși ofițer la 1 Octombrie 1856 La 28 Martie 1860 fu înaintat locotenent; la 1862 căpitan; la 15 Iulie 1870 maior; la 9 Noembrie 1870 locotenent-colonel și la 14 Noemvrie 1874 colonel. La 4 Maĭ 1880 ajunse general de brigadă și la 18 Februarie 1884 general de divizie. Pe timpul campanieĭ din 1859 în Italia el fu decorat cu legiunea de onoare și la 24 Iunie 1871 fu numit comandor al aceluiașĭ ordin. El a fost rănit la 1859 la Turbigo; la 1862, în Cochinchina, la atacul de la Drai-Dran căpătă o nouă rană în șold; pe timpul rĕsboiuluĭ franco-german, el fu rănit în lupta de la Champigny la umĕrul drept; în fine, la reprimarea sîngeroasă a Comuneĭ din Paris, la 24 Maĭ 1871, Boulanger fu rănit la brațul drept de glonțul unuĭ comunard.

Precum se vede, el a înaintat repede și norocul l'a favorizat maĭ tot-d'a-una. Când a fost însă vorba de a face ce-va din propria-ĭ inițiativă, Boulanger s'a arĕtat slab și la urmă, a căzut jertfă neputințeĭ sale.

*

Treĭ discursurĭ însemnate aŭ fost rostite în cursul sĕptămâneĭ care s'a sfîrșit.

Din partea Germanieĭ aŭ vorbit D-niĭ de Caprivi și Boetticher; din partea Franțeĭ, D. Ribot, ministrul afacerilor streine.

Ceĭ doĭ d'intâĭ aŭ fost maĭ puțin dibacĭ, maĭ din topor și maĭ fricoșĭ; cel din urmă a fost de o abilitate diplomatică deosebită.

Iar toțĭ treĭ la un loc s'aŭ silit să facă pe alțiĭ să creadă ceea-ce eĭ singurĭ nu cred, deși poate ar dori-o: că pacea e maĭ sigură azĭ ca tot-d'a-una și că rĕsboiŭ nu va fi.

La Bapaume, cu prilejul inaugurăreĭ monumentuluĭ generaluluĭ Faidherbe, singurul general francez care n'a fost bătut de nemțĭ la 1870, D. Ribot a ținut un discurs, prin care a căutat să facă a se înțelege că Franța dorește pacea, că nu va ataca pe nimenĭ; dar că s'a înarmat așa de grozav pentru a putea avea o pace demnă.

Alianța cu Rusia este pentru D. Ribot o dovadă că Franța și-a recăpătat prestigiul de Putere de primul rang, căcĭ cel maĭ puternic suveran din Europa nu se crede înjosit dând mâna cu dînsa.

Voim să fim puternicĭ și cumințĭ, pentru a fi respectațĭ. Aceasta e, după D. Ribot, dorința actualuluĭ guvern francez.

*

In discursul sĕŭ de la Osnabrück, rostit maĭ în acelaș timp cu al luĭ Ribot, cancelarul Germanieĭ, asigurând pe ceĭ de față că pacea nu e amenințată, a accentuat noua situațiune a Europeĭ, datorită alianțeĭ franco-ruse și a zis că aceasta nu e alt-ceva de cât restabilirea echilibruluĭ european.

Declarația aceasta, la început bine primită, este azĭ viŭ comentată de presa tripleĭ alianțe, care protestă în contra eĭ, zicênd că ea pare a afirma că tripla alianță a fost pricina desechilibruluĭ european.

Din partea sa, ministrul de comerț, D. de Boetticher, a spus că pacea e astă-zĭ maĭ trainică de cât orĭ când și că, din această cauză, proviziunile de cereale existente în Germania sunt de ajuns și nu e nevoe să se desfiinţeze taxele proibitive la importul cerealelor.

*

Și la noĭ în țară s'a făcut mult zgomot în zilele din urmă cu concentrările trupelor noastre din pricina, zice-se, unor concentrărĭ extra-ordinare făcute în Basarabia.

Se pare că, pentru moment, nu e nimic de temut. In orĭ-ce caz, noĭ nu vom face nimic câtă vreme restul Europeĭ stă încă în nemișcare.

După părerea noastră, și în afară de desmințirile oficioase, este aproape sigur că rĕsboiul nu va începe înainte de primă-vară și că se face rĕŭ alarmându-se lumea.

Nu este însă maĭ puțin adevĕrat că guvernul actual e de o vinovăție revoltătoare în această afacere. Tăcerea luĭ este luată drept o afirmare a uneĭ primejdiĭ iminente și de aceea el este dator a da un comunicat prin *Monitorul Oficial*.

Dar, la urma urmeĭ, suntem foarte plecațĭ a crede că nicĭ guvernul însu-șĭ nu știe cum staŭ lucrurile, căcĭ Marele Inspirator și Diriguitor al politiceĭ noastre externe nu este acasă.

Să așteptăm decĭ întoarcerea luĭ Carol I și atuncĭ să cerem informațiĭ neputincioșilor de la putere.

*

Intrarea în minister a D-luĭ Al. Lahovary se tot amână din cauza pretențiilor reciproce ale D-sale și ale D-luĭ Vernescu.

Noĭ credem că D-sa va ajunge ministru în actualul cabinet, când va înceta de a fi șef de grup, saŭ, cel puțin, când va înceta de a pretinde că e șeful unuĭ grup.

In minister se intră numaĭ cu capul plecat, D-le Lahovary!

*

Proiectul D-luĭ Poni pentru reforma învĕțământuluĭ rural este în discuția consiliuluĭ general de instrucție și, în acelaș timp, a dat loc la o polemică acerbă în presă. Uniĭ îl ridică până în slava ceruluĭ, alțiĭ îl acoper cu tină.

Noĭ credem că acest proiect nu trebue să dea naștere la atâta înverșunare. Il socotim ca un bun început—cu defecte, bine înțeles—și credem că el trebue discutat numaĭ în mod obiectiv și fără patimă.

Neagu

Serviciul militar și bacalaureațiĭ

D. General Lahovary, ministru de rezbel, prin decisiunea Nr. 206, publicată în *Monitorul Oficial* de la 12 Septembre curent, a hotărât că de la această dată nimenĭ nu poate fi numit caporal saŭ brigadier de nu a servit în activitate ca soldat minimum șease lunĭ într'un corp al armateĭ și nimenĭ nu poate fi numit sub-ofițer de nu a servit cel puțin șease lunĭ în activitate ca caporal saŭ brigadier".

Prin urmare nimenĭ nu maĭ poate să ajungă caporal saŭ brigadier de cât dupĕ un serviciŭ militar de șease lunĭ; și nu poate să ajungă sub-ofițer de cât după un serviciŭ militar de un an.

Și această disposiție e luată de D. general Lahovary în privința tinerilor care, conform. art. 23 bis. lit. *b* din legea de recrutare, beneficiază de un serviciŭ redus de șease lunĭ, cu obligațiunea ca, înainte de a trece în rezervă, să depună examen de sub-locotenent.

Acuma suntem întrebațĭ dacă acești tinerĭ, de acuma înainte, vor face numaĭ șease lunĭ serviciul militar saŭ doĭ anĭ.

La această întrebare rĕspundem:

Legea de recrutare acordă formal tinerilor bacalaureațĭ, absolvențĭ și titrațĭ aĭ facultăților și școalelor speciale superioare, beneficiul de a face serviciul militar șase lunĭ. Acest beneficiŭ nu poate să fie ridicat printr'o simplă deciziune ministerială; ar trebui o altă lege, care să modifice pe cea precedentă.

Afară de aceasta nicĭ D. general Lahovary n'a putut să se gândească la una ca aceasta, căcĭ iată ce zice:

Obligațiunea aceasta însă (de a depune examen de sub-locotenent după un serviciŭ militar de șase lunĭ) *și în conformitate cu legile în vigoare, nu cere nicĭ de cum și pe aceia de a avea gradul de caporal saŭ sergent în momentul depunereĭ examenuluĭ de sub-locotenent.*

Decĭ chiar soldat fiind, după șase lunĭ, poțĭ să depuĭ examen de sub-locotenent.

Dar se poate obiecta:

— Esamen pot să depun; dar când 'mĭ dă drumul din armată?

Rĕspunsul e ușor:

— Conform legeĭ, după șase lunĭ de aĭ reușit la examenul de sub-locotenent; și după un an dacă n'aĭ reușit.

Credem că chestia e destul de lămurită și nu maĭ e nevoe de nicĭ o discuțiune.

Un bacalaureat

D-rul Corvin și serviciul sanitar al armateĭ

Este cu desăvârșire surprinzĕtor cum ne-am deprins spiritul. Ințeleg să facem critica a orĭ-ce ideie și acțiune rea și vătămătoare intereselor generale. Ințeleg că fie-care avem datoria de a lucra bine și corect; nu înțeleg însă pentru ce ne lasă indiferențĭ inițiativele marĭ și utilitare, pentru ce nu găsim un cuvînt bun pentru acțiunĭ carĭ aduc o modificare adâncă în bine asupra unora din instituțiunile noastre din țară.

De sigur ne amintim cohorta criticianilor carĭ și-aŭ produs une-orĭ veninul, alte-orĭ spiritul lor util, în cercetarea unora din deciziunile actualuluĭ sub-director al serviciuluĭ sanitar al armateĭ, a D-luĭ Corvin. Dacă însă a fost sinceră intenția de a corija pe șeful acestuĭ serviciŭ, se impunea datoria de a releva și actele marĭ ce le săvîrșește acest șef al serviciuluĭ sanitar al armateĭ.

Se știe că de atâta timp nu s'a maĭ făcut nimic pentru partea culturală, pentru ridicarea niveluluĭ științific al mediculuĭ, farmacistuluĭ și veterinarilor militarĭ. Din cauză că nicĭ o perspectivă maĭ îmbucurătoare nu aștcaptă pe aceștĭ agențĭ sanitarĭ aĭ armateĭ, se strecurase câțĭ-va insuficiențĭ carĭ nu aveaŭ nicĭ un drum în calea civilă și făcuse cu aceasta să se resfrîngă niște ocupațiunĭ neplăcute asupra serviciuluĭ sanitar militar.

Ceĭ bunĭ eraŭ copleșițĭ și în parte desgustațĭ. Institutul medico-militar desființat. Organizația adusă la non sens. Lipsa de stabilitate a mediculuĭ militar, îl punea în imposibilitate de a'șĭ specializa cunoștințele.

In ce concerne farmacia militară era lăsată pe planul secundar. Se credea că rolul acestuia se reduce la cele maĭ elementare manipulațiunĭ farmaceutice. A face analiză chimică a alimentelor, a bĕuturilor, a postavurilor, etc., carĭ privesc pe soldat, nicĭ nu era admisibil. Azĭ însă, D-rul Corvin înțelege alt-fel atribuțiile farmacistuluĭ militar. D-sa nu vrea să-l vadă făcênd treburĭ carĭ nu intră în natura specialitățiĭ sale; vrea să'l vadă lucrând într'o ordine maĭ înaltă, așa cum în alte state civilizate se utilizează rolul farmacistuluĭ militar.

Și e drept.

Dar cine a felicitat pe actualul director pentru aceste dispozițiunĭ înalte?

Medicul veterinar militar are de asemenea trebuință de a-șĭ mări capitalul cunoștințelor sale. Orĭ-ce studiŭ maĭ complect și maĭ desăvârșit într'o școală cu material de studiŭ maĭ numeros, nu poate fi de cât util.

D. Dr. Corvin a stăruit din puterĭ și a izbutit să creeze câte două burse pentru fie-care ramură medicală:

Medicĭ pentru studiul boalelor chirurgicale;

Farmacișțĭ pentru studiul chimieĭ;

Veterinarĭ pentru augmentarea studielor în școalele din strĕinătate.

A tout seigneur tout honneur.

Credem că Doctorul Corvin merită recunoștința celor interesațĭ și felicitările noastre pentru silințele ce îșĭ dă de a contribui într'un mod atât de inteligent la îmbunătățirea instituțiuniĭ medicale în armată.

Instrucția gratuită laică și obligatoare

(Urmare)

Nemișcarea la țară din causa ignoranțeĭ. — Justiția și Constituția

Aicĭ încă, cel puțin sub legislația inchisitorială ce domnește asupra *preseĭ* și *colportagiuluĭ* în Franța, ne isbim de mijloacele practice, de a face ca aceste principiĭ să pătrundă prin sate, în fundul celuĭ maĭ mic cătun, chiar în intestinele poporuluĭ. Aceste principiĭ, — d'o-cam dată cel puțin — ar fi de sigur maĭ folositor și maĭ grabnic, de a le împrăștia și vulgariza de cât a le perfecționa și aprofunda, fiind-că sunt încă foarte mulțĭ oamenĭ carĭ nu numaĭ că nu se bucură de bine-facerĭ și de consecințĭ, dar nicĭ nu le pot aprecia, nicĭ măcar presimțĭ în rezultatele cele maĭ simple, în *abecedarele* aplicațiunilor lor, din simpla cauză că nu le cunosc. Și nu le cunosc, din cauză și maĭ simplă încă, că nu li s'a vorbit de ele, nicĭ odată, și nu le-a fost arătate așa cum sunt.

Toate acestea, pentru că nicĭ o rază de lumină n'a ajuns la inteligența lor, de cât printr'o prismă sacerdotală saŭ prin geamurile bisericeĭ; pentru că nicĭ un ecoŭ, nicĭ o aplicație a principiilor justițieĭ și a libertățeĭ n'aŭ ajuns până la dînșiĭ, saŭ nu le-a fost făcută de cât ca emanândă de la tron, saŭ altar, saŭ ca inspirație acestora; dar nicĭ odată ca emanată saŭ inspirată de conștiința omenească!

Ast-fel, sdrobite prin continuă muncă ce le impune zilnic necesitățile viețeĭ fizice a lor și a familieĭ lor; masele nu pot gusta viața intelectuală, dulceața spirituluĭ, fie din causa prețuluĭ care îndepărtează aceste producțiunĭ de locuințele lor, fie din cauza alesuluĭ care le face să renunțe la ele, fie chiar cele maĭ de multe orĭ, din cauza greutățeĭ de comunicare și de propagare și de atingere într'un fel.

Această nutrire enervantă, numaĭ cu sfârșiturĭ cereștĭ, care li distribue încă dreptul divin și de care s'a săturat societatea în timpul catolico-feodal până la 1879, nu maĭ e nicĭ pentru pepturile lor, nicĭ pentru munca lor, nicĭ maĭ cu seamă conform cu noile lor aspirațiunĭ.

Și această hrană ce eĭ resping este cu toate astea singura care ajunge până la dînșiĭ și care le e distribuită. Ast-fel refuzând să se hrănească cu dînsa și neavênd de acea care doresc și care singură poate să corespunză trebuințelor, aspirațiunilor și temperamentuluĭ lor actual. Sucul cel vechĭ fiind pe sfârșite, uscat și sărăcit, iar cel noŭ neputând să ajungă până la dînșiĭ saŭ ajunge stricat, țĕraniĭ și masele sunt ceea ce vedem; fără viață saŭ înebunițĭ, indiferențĭ saŭ fanaticĭ, fricoșĭ saŭ prea îndrăsnețĭ, adică incapabilĭ de a face ceva după consciința lor care le e înădușită de teroare saŭ spaimă cât și după rațiunea lor care e falșificată și aproape anihilată fie prin ignoranță fie prin inacțiune.

Cu toate acesta, ea nu se poate transforma d'odată o societate că nu se poate să treacă d'odată de la obiceiurile corupte și ușoare ale monarhieĭ, la bărbăteștile și puternice virtuțĭ ale democrațieĭ și ale republiceĭ, de la copilăria viețeĭ politice la virilitate; aceasta nu numaĭ că este conform cu legile fisice și organice ale oare-căreĭ ființe din întreaga natură (*non saltus in natura*) dar încă și istoria ne e deschisă pentru ca să învĕțăm într'ânsa, ca în tot-d'auna că transformările instantanee saŭ violente, aŭ lepădat (avorté) pentru că nu aŭ putut să se razeme de cât pe forța, or forța în sînul societățeĭ omeneștĭ nu ține maĭ mult de cât prin violența, furia la indivizĭ.

Nu aceasta este decĭ ceia ce vroim, cea ce credem de a fi probat în deajuns prin rezonămintele și considerațiunile precedente și la asta spera democrația — cu

toată educația lor din nenorocire lasă multe de dorit — știŭ și înțeleg însfârșit astăzĭ că singura lor forță constă și va consta în tot-d'auna în moderațiune și justiție, precum știŭ asemenea că singurul lor pericol este și a fost aproape în tot-d'auna excesele și toleranța.

Fanatismul liberal este tot atâta de depărtat de adevĕrata libertate cât fanatismul religios de adevĕrata religie și găsim între republicanĭ și democrațĭ aceiașĭ diferență care este între creștinĭ și catolicĭ, căcĭ acole unde *dreptatea* nu domnește absolut, *libertatea* nu poate fi de cât un cuvînt zadarnic.

Asemenea rezemându-ne în acelașĭ timp pe aceste declarațiunĭ de principiĭ ca și pe manifestația voințeĭ naționale, ceea ce avem dreptul de a cere *imediat*, vom zice noĭ, nu va fi de cât pentru a elibera justiția și libertatea dintre torentele de nedreptățĭ, de minciunĭ, de crime și nenorocirĭ ce vechile guverne aŭ deslănțuit — ca de plăcere și în numele lor — de atâta timp, asupra popoarelor rătăcite, rebele, întot-d'auna imposibile de liniștit și de învins. Ceea pentru care cerem realisarea imediată și aplicația de azĭ pe mâine este: sinceritate și îndemânare la acte din partea celora care guvernează, conformitatea actelor lor private saŭ publice cu principiile ce sunt însărcinațĭ de a aplica, pentru carĭ aŭ misiunea de a conserva realitatea în mijloace și eficacitatea în garanțiĭ. Intr'un cuvînt în direcțiunea viețeĭ sociale și politice a unuĭ mare popor, în guvernarea uneĭ rațiunĭ se cere onestitate și dreptate, sinceritate și franchețĕ cum se pot cere cu drept aceste calitățĭ în relațiunile vieței individuale saŭ private.

Și încă, un singur individ călcând aceste legĭ, nu poate să vateme de cât luĭ însușĭ, pe când un guvern, prin rĕul sĕŭ exemplu, demoralizează și degradează, înjosește și corupe societatea întreagă, pe când misiunea luĭ este de a o protege, lumina și apăra.

Iată principiile pe carĭ ne bazăm, pentru ca dreptatea și virtutea, libertatea și adevĕrul să devie măcar regula tutulor guvernelor, care în locul concursuluĭ adversarilor să poată cel puțin compta pe respectul lor.

Trebue decĭ, odată pentru tot-d'auna să facem să înceteze această confusie de justiție și nejustiție, care se schimbă la fie-care mod de a guverna, după interesele cutăreĭ saŭ cutăreĭ familiĭ, cutăreĭ saŭ cutăreĭ dinastiĭ, carĭ cu ocară înlocuise interesele comune ale poporuluĭ, interesele sociale. Trebue în fine, degajată noțiunea de justiție de orĭ-ce conveniență politică saŭ socială, de orĭ-ce dreptate dinastică, de orĭ-ce considerație de salut public și după ce va fi liberată de *altar* să fie smulsă *tronuluĭ* pentru a o pune, de acum înainte, unde este în realitate, în sanctuarul conștiințeĭ individuale sub singura sancțiune a suveranitățeĭ naționale.

Trebue, în mijlocul acesteĭ urdinărĭ universale, acesteĭ prăbușirĭ a simțuluĭ moral, acesteĭ falșificărĭ a conștiințeĭ umane, individuale saŭ generale, recăzută vaĭ! — cu toată recălirea de la 1789 — în probalism și cazuistică, trebuiesc să fie puse în relief și bine păzite principiile esențiale și primordiale ale viețeĭ individuale și sociale și a le oferi poporuluĭ ca simbol trăitor și neperitor al viitoruluĭ sĕŭ destinat.

Nu maĭ e nicĭ imperialistă nicĭ orleanistă, nicĭ dinastică, politica ce avem; ea este politica *cazuistică*.

Aceste principiĭ streine și opuse practicilor bisericeĭ și a monarhieĭ, superioare și anterioare orĭ-căreĭ discuțiunĭ, ast-fel acceptate și recunoscute ca un *substratum*, ca esența vieței morale a individuluĭ și a societățeĭ. Toată societatea și orĭ-care guvern impunêndu-și-le ca sfinte și inviolabile, și punêndu-le în rîndul acelor principiĭ carĭ singure conțin viața, vor fi d'acuma înainte sfîntul sicriŭ al noueĭ alianțe a popoarelor în sinul republiceĭ universale.

Dacă nu s'a putut stabili până acuma încă domnia acestor principiĭ, am vĕzut pe cine trebue învinuit că a fost cauza; dar în fine, azĭ când prin sufragiul universal, poporul are partea sa în guvern, nu poate să nu'șĭ asigure atât beneficiile și avantagiile, cât și toată realitatea, toată eficacitatea.

N'are de cât poporul să se facă singur păzitor prin cunoștințele sale, singur interpret prin libera și înțeléptă aplicare a sufragiuluĭ universal, pentru ca în mâinile sale „arta de a guverna, care până în zilele noastre n'a fost de cât arta de a înșela și a corupe oameniĭ, să devie în fine ceia ce trebue să fie în realitate, aceia de a lumina oameniĭ și de a-ĭ face maĭ bunĭ."

Poporul este *majoritatea*, n'are decĭ de cât să devie *inteligența*, și pentru aceasta trebue lumină, lumină și iar lumină; căcĭ libertatea politică, fruct întârzielnic al studiuluĭ și al experiențeĭ, nu se cucerește și nu se poate apăra de cât printr'o reflexiune susținută și judecată exercitată.

Dar pentru aceasta trebue să lucreze singur, el însușĭ.

Vom vedea în cărțile următoare cât a costat pe popor desinteresarea de lucrurĭ publice, în toate sensurile și că, cât de rĕŭ a administrat democrația afacerilor publice, este absolutamente imposibil ca să fi făcut maĭ mult rĕŭ de cât monarhia.

B. C.

DIN IAȘĬ

Bacalaureatul a început de Lunĭ. Tezele scrise s'aŭ dat. S'aŭ prezentat 54 de candidațĭ, din carĭ aŭ căzut până acum la tezele scrise 9. Să vedem câțĭ vor maĭ cădea la oral.

Deși îmĭ propun să revin altă-dată maĭ pe larg asupra instituțiuneĭ bacalaureatuluĭ, totușĭ socot că aș putea zice de pe acuma, că se petrec de multe-orĭ lucrurĭ grozave.

Sunt vr'o 3—4 profesorĭ, carĭ se par că aŭ luat bacalaureatul *în arendă*, nu e sesiune în care să lipsească și apoĭ dacă dă D-zeŭ că aceștia te-aŭ trântit odată, apoĭ poțĭ să'țĭ ieĭ adio de a te maĭ prezenta.

D'apoĭ nostime ce sunt *întrebările tipice* ale unor profesorĭ de te țiĭ de rîs, nu alta. Unde maĭ punem nedreptatea ce se face multor sĕracĭ de a le respinge actele de paupertate, ca membriĭ comisiuneĭ să poată *amposa* maĭ multișoare părăluțe. Atuncĭ de ce maĭ prevede legea acte de paupertate? Maĭ bine s'ar tăia dintr'un condeiŭ.

Nu maĭ vorbesc nimica de știința vastă a celor maĭ mulțĭ dintre candidațĭ, care îĭ face de nu rĕspund nimica la întrebările ce li se pun. De altmintrelea nu sunt de vină, însușĭ instituția e păcătoasă și cel maĭ nimerit lucru ar fi suprimarea bacalaureatuluĭ.

* * *

Societatea științifică și literară, într'o ședință recentă ce a avut, a hotărît să continue și anul acesta cu cursurile libere la Universitate. Păcat numaĭ că dintre persoanele înscrise să vorbească, nu vĕd dintre aceia carĭ se facă lumea să vie să-ĭ asculte.

* * *

Cunoscuțiĭ noștri librarĭ Frațiĭ Șaraga carĭ aŭ în editura lor fotografiile maĭ tuturor oamenilor maĭ importanțĭ din țară, vor scoate zilele acestea în vînzare și fotografia talentatuluĭ și mult iubituluĭ nostru critic Ioan Gherea (C. Dobrogeanu).

* * *

Am citit erĭ o notiță în *Adevĕrul* care e foarte justă. De câte orĭ vom vedea, spune *Adevĕrul*, că se repară o casă saŭ zidire pe la finele luĭ Septembrie, să știm cu siguranță că zidirea aparține statuluĭ. Se vede că și ceĭ de aci aŭ ținut se nu desmințească zisele *Adevĕruluĭ*, căcĭ de abea acum se repară localurile liceuluĭ național, în cât școala nu va putea începe de cât cel puțin în primele zile ale luneĭ Octombrie, așa că eleviĭ pierd aproape o lună de zile din cursul anuluĭ.

Pe de altă parte zidirea *liceuluĭ model* continuă cu multă activitate și probabil va fi gata în primă-vară. Sigur va fi unul din cele maĭ frumoase din țară.

* * *

D. A. D. Xenopol a fost recomandat ierĭ ca suplinitor la catedra de istorie pe care o ocupa D. N. Ionescu.

Concursul pentru această catedră se va ține în Bucureștĭ în ziua de 15 Octombrie. Printre concurențiĭ înscrișĭ e și D. A. Teodoru unul dintre licențiațiĭ ceĭ maĭ de valoare aĭ universitățeĭ noastre.

* * *

Aseară într'un cerc de prietenĭ D. S. I. Grossman a cetit o nouĕ piesă tradusă de D-sa. Piesa poartă numele *Dușmanul poporuluĭ* și autorul ieĭ ie celebrul scriitor scandinav *Ibsen*. Piesa ie foarte importantă maĭ cu seamă din punctul de vedere al ideilor economico-sociale ce pune în vază, arătând multe mizeriĭ ce există în societatea noastră actuală și cât de despotice și ridicule sunt de multe orĭ acele majoritățĭ compacte ce dețin puterea în mână.

Intâlneștĭ tipurĭ pe care le vezĭ și la noĭ, în cît țĭ se pare că le cunoștĭ de mult cu toată deșărtăciunea, banalitatea, hipocrisia și venalitatea lor.

Dușmanul poporuluĭ, representat la Berlin, a avut mare succes.

La noĭ ie prima traducere (mi se pare) din Ibsee. Traducerea ie clară, precisă cu intercalare de multe proverbe româneștĭ puse foarte la locul lor și carĭ daŭ multă viață pieseĭ.

* * *

Nu ie adevĕrat că D. Stravolca trece ca profesor de Fizică la Universitatea din Bucureștĭ în locul rĕmas vacant prin moartea luĭ Bacaloglu. D. Stravolca a desmințit categoric înaintea multora acest zvon, declarând că rĕmâne în Iașĭ.

* * *

D. D-r. Lebell a fost numit asistent al D-luĭ D-r. Rizu directorul laboratoriuluĭ de terapeutică, care ie alipit pe lângă facultatea noastră de medicină.

* * *

Miercurĭ s'a început concursul pentru o singură catedră vacantă de școalele primare de fete. S'aŭ presentat 30 adică treĭ-zecĭ de concurente.

* * *

D. Vasile Buțureanu, doctor în chimie destul de cunoscut maĭ cu seamă Ieșanilor prin admirabilele cursurĭ libere și populare ce ține la Universitate de acum doĭ anĭ, lucrează actualminte la un *Manual de Mineralogie*, pentru clasa VI liceală.

Am vĕzut lucrarea și promite a fi foarte interesantă.

Voiŭ reveni la timp.

* * *

D. Poni care a regulat atâtea chestiĭ la ministerul instrucțiuneĭ, sigur că nu va uita și clasele divizionare de pe lângă externatul secondar din Iașĭ.

Sunt o mulțime de profesoare care predaŭ cursurile gratis de o mulțime de vreme fără să li se fi înscris vre-un salariu în buget. Așa D-na Găvănescu predă gratis de vr'o 2 anĭ, D-rele Manolescu, Emilian predaŭ fără nicĭ o remunerație de vr'o 6 lunĭ.

D. Poni, care a îndreptat multe rele de a le predecesoruluĭ sĕŭ, sigur se va grăbi a face și aicea dreptate.

T.

O încercare de sinucidere

Citim în *Galațiĭ*.

Un cas regretabil s'a întâmplat erĭ în localitate.

Virgiliu Paul, fiul D-luĭ P. Paul profesor și secretar la școala comercială de aicĭ, a încercat o sinucidere, luând stricnină.

Pe la ceasurile 5 trecute p. m. la poarta D-luĭ D-r Feldman dându-se din trăsură, a căzut jos, arătând semne de durerĭ extraordinare.

A fost avisat imediat D. D-r Feldman, care sosind la moment, și cu oameniĭ sĕĭ l'a transportat în farmacia D-luĭ Caracaș. D. Dr. Feldman după o cercetare scrupuloasă, a constatat o otrăvire, i-a dat imediat medicamente necesare, dar fără efect.

In urmă aŭ sosit și părințiĭ și l'aŭ transportat acasă la școala comercială, unde îndată pe lângă D-rul Feldman, aŭ maĭ sosit D-niĭ D-rĭ Moscovicĭ, Ettinger și Malcocĭ, dându-ĭ din noŭ ajutoare aŭ reușit ca viața tînĕruluĭ să fie scăpată.

Intrebat fiind de agențiĭ polițieĭ, ce motiv a avut ca să se sinucidă, a declarat că D. maior Orleanu i-a spus pe stradă că este declarat desertor și va face 4 lunĭ închisoare. Tînĕrul se credea că are 6 zile concediŭ de la D. colonel și nu s'a prezentat în aceste zile la regiment.

FIN DE SIÈCLE

Profesoareĭ

Poliandria

„Poliandria 'n omenire
„Când ar pieri cu adevĕrat"
— Mi se plângea biata femee,—
„Ce-așĭ face numaĭ c'un bărbat?"

Visul eĭ de aur

Zicêndu-mĭ **boŭ** *s'a rezbunat;*
Dar nu e visul eĭ de aur:
In fundul conștiințeĭ sale
Ar fi dorit să fiŭ... un **taur.**

Eugen Vaian.

JACQUES VERNOUX

GAVINARD

Alexandru de Gavinard, marele financiar pe care l'a cunoscut tot Parisul, lucra, în cabinetul sĕŭ. Sta în fața portretuluĭ sĕŭ lucrat de Carolus Duran și scria al șaptelea raport pe care trebuia să'l prezinte celeĭ d'a șaptea societățĭ de credit al căruĭ neevitabil președinte era. Era vorba ca să *prinză* mulțime cât de mare de acționarĭ și Alexandru de Gavinard—Gavinard cum i se zicea scurt — era în vervă foarte mare. In maĭ multe rîndurĭ îșĭ frecase mâinile cu bucurie.

Iosif, feciorul, intră cu o tavă de lac japonez pe care era o carte de vizită.

— Armand de Gavinard! zise marele financiar după ce citi carta. Armand de Gavinard! Heĭ! ce curios mi se pare. Nu cunosc nicĭ un Gavinard... Și cine să fie Gavinard acesta? Ce fel de om este Gavinard acesta?

— Un vînător din Africa, rĕspunse feciorul.

— Vînător din Africa! Gavinard! Heĭ! s'a trecut cu gluma! Nu cum-va am și familie acum!... Zi-ĭ să intre!

Și Alexandru de Gavinard, fără cea maĭ mică tulburare, se puse să sfîrșască fraza pe care i-o întrerupsese feciorul. Peste câte-va minute ușa se deschise și Iosif anunță:

— D. Armand de Gavinard.

* * *

D. Armand de Gavinard era într'adevĕr un vînător din Africa, așa cum spusese Iosif. Chiar un vînător frumos din Africa. Pĕrul tuns scurt în formă de perie, ochiul strĕlucitor, pielea aprinsă, mustața fină, prea neagră și rĕsucită în sus d'asupra unor buze grόse și roșiĭ, subțireĭ dar solid, un aer de tinerețe și de forță exercitată, ast-fel era D. Armand de Gavinard. Cu boneta în mână, cu zîmbetul pe buze, salută pe marele financiar cu multă demnitate.

— Domnule, te rog să mĕ ertĭ dacă te supĕr, însă aceea ce am eŭ să'țĭ spun este foarte important și nu sufere întârziere! zise el.

Marele financiar făcu un gest care negreșit însemna: „Vorbește, Domnule!"

Vînătorul din Africa zise iar:

— Domnule, am venit să'țĭ spun că sunt fiul d-tale și, prin urmare, că d-ta eștĭ tata.

Alexandru de Gavinard se rĕsturnă pe scaun și'șĭ încrucișe mâinile pe burtă, care era destul de mare.

Vînătorul din Africa nu'șĭ perdu cumpĕtul și zise:

— Iată cum staŭ lucrurile. Maria Rebassut, mama, Maria Rebassut a murit, acum douĕ lunĭ. Maĭ 'nainte d'a muri, în niște scrisorĭ pe carĭ mi le-a scris și pe carĭ le am aci, asupra mea, a binevoit să'mĭ destăinuiască secretul nașteri mele. Aĭ să vezĭ că în scrisorile acestea nimic nu e lăsat afară. Din ele rezultă că eŭ sunt copilul d-tale și că....

— Aĭ luat numele meŭ, așa, fără să știŭ? zise marele financiar.

— Vezĭ bine!

— Doamne! domnule, poate că te-aĭ grăbit prea mult. Fiind-că în sfîrșit, Maria Rebassut, doamna muma d-tale, era, nu se poate tăgădui, o femee încântătoare; însă te rog să mĕ iertĭ dacă'țĭ spun detaliul acesta, când m'a cunoscut pe mine nu eram eŭ singurul sĕŭ prietin. Și, în ast-fel de condițiĭ, înțelegĭ bine....

— Insfîrșit, eștĭ d-ta tatăl meŭ, da orĭ nu? zise vînătorul din Africa.

— Domnule, îțĭ daŭ cuvîntul meŭ de onoare că nu știŭ nimic. Cu toate astea nu face nimic. Fiindcă d-ta parĭ că doreștĭ așa de mult ca să fiĭ copilul meŭ, eŭ nu știŭ pentru ce m'aș putea împotrivi. Cu chipul acesta aș putea să'mĭ închipuesc că am familie, lucru care nu mi s'a întîmplat nicĭ-odată de când trăiesc. Șezĭ, te rog, domnule.

Alexandru de Gavinard trase clopoțelul și zise feciorului îndată ce'l vĕzu că intră:

— Iosife, mi se pare că domnu este fiul meŭ. Te rog ca de acum înainte să te porțĭ cu dînsul cum trebue să te porțĭ cu copilul meŭ. Să pregăteștĭ apartamentul din catul al doilea, în care o să șadă d-sa de aci încolo, și să aĭ grije să chemĭ furnisoriĭ, ca să'l îmbrăcăm cum trebue, fiind-că sunt sigur că e sărac de haine și fiind-că nu poate să umble prin Paris înbrăcat numaĭ ca vînător de Africa. M'aĭ înțeles, nu'ĭ așa? Du-te acum.

Intorcêndu-se apoĭ spre Armand de Gavinard, îl întrebă:

— Afară de meseria d-tale de soldat, maĭ știĭ ceva?

— Nimic! rĕspunse Armand.

— Prea bine! Nu se poate maĭ bine! Ia spune'mĭ, călăreștĭ?

— A! când e vorba de asta! călăresc admirabil.

— Știĭ să mănueștĭ bine sabia?

— Eram profesor de scrimă în regiment.

— Aĭ scrupulurĭ de educație, delicatețe de conștiință, prejudițiĭ de onestitate?

Armand căscă ochiĭ foarte mirat.

— Nu, nu'ĭ așa? zise marele financiar. Foarte bine. Maĭ pune că frumusețea d-tale banală și manierile d-tale grosolane trebue să placă femeilor. Eĭ bine, domnule, să'țĭ aducĭ aminte că aĭ în d-ta toate calitățile câte trebuesc unuĭ ambițios dibacĭ, ca să cucereștĭ cel d'intâĭ loc în societatea parisiană. Dacă veĭ ști să le scoțĭ la iveală, și cu puțină reclamă, veĭ ajunge acolo unde veĭ

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

CAMILLE FLAMARION

(1)

SUFLET IMBRACAT CU AER

Ea ședea în picioare în curata'ĭ goliciune, cu brațele ridicate în sus, rĕsucindu-șĭ pĕrul cel des și bogat pe care se căznea să'l aranjeze pe creștetul capuluĭ. Era o frumusețe care n'ajunsese încă la perfecțiune și la formarea definitivă a formelor, dar care era pe aproape, strălucind în aureola celor șapte-sprezece anĭ aĭ sĕĭ. Era o copilă a Veneției, carnațiunea eĭ de o albeață culorată puțin de roz, lăsa să se ghicească subt transparența eĭ, circulația uneĭ seve arzătoare și puternică, ochiĭ 'ĭ scînteiaŭ d'o lucire misterioasă care te turbura, și roșața catifelată a buzelor eĭ puțin întredeschise te făcea să te gîndeștĭ la fruct că și la floare.

Era minunat de frumoasă întrunind astfel, eleganța, frumusețea și farmecul viŭ al seducțiuneĭ moderne, cu liniștea perfecțiunilor frumusețeĭ clasice.

Cea maĭ fericită, cea maĭ neașteptată întâmplare ne aduse în fața eĭ pe mine și pe pictorul Falero. Intr'o zi dupe prînz, în primă-vara trecută, preumblându-ne pe țĕrmul măreĭ, trecurăm printr'o pădure de măslinĭ cu foile triste, precum se vede adese-orĭ între Nissa și Monaco, și fără să observăm, intrarăm într'o proprietate particulară ne îngrădită spre țĕrmul măreĭ. O potecuță ducea șerpuind către colină. Treceam printr'un boschet de portocalĭ, ale căror fructe auriĭ ne aducea aminte de grădinile Hesperidelor; aerul era parfumat, cerul d'un albastru deschis, și noĭ discutam asupra uneĭ paralele între artă și știință, când tovarășul meŭ care se oprise de o dată ca fermecat îmĭ făcu semn să tac și să privesc.

La spatele unuĭ boschet de castanĭ și smochinĭ, la câțĭ-va pașĭ înaintea noastră, era o sală de băĭ foarte lucsoasă cu fereastra deschisă spre soare, și în care se vedea, lângă un basin de marmură, în care curgea cu un murmur dulce un șipot de apă, o copilă stînd în picioare în fața oglinzeĭ în care se reflecta din cap până în picioare chipul eĭ.

Fără îndoială, sgomotul pe care 'l făcea căderea apeĭ o împedecase să auză apropierea noastră. Rĕmăsesem după arborĭ și o priveam uimițĭ și ne mișcațĭ. Era frumoasă și părea că singură nu 'șĭ dă socoteală de frumusețea sa. Stând cu picioarele pe o piele de tigru nu se grăbea. Găsind că pĕrul eĭ cel lung era încă prea umed și 'l resfiră pe spate, se întoarse spre partea noastră și luă un trandafir de pe o masă de lângă fereastră, apoĭ se întoarse spre oglinda cea mare, începu să 'șĭ aranjeze iar pĕrul în liniște, pune floarea între două coade și întorcêndu-se cu spatele spre soare se apleacă fără îndoială să 'șĭ ia cămașa. Dar de o-dată se ridică, dete un țipăt, îșĭ ascunse capul între mâinĭ și începu să alerge spre un colț maĭ întunecos.

De atuncĭ tot-d'a-una ne-am gîndit că vr'o mișcare a capetelor noastre ne-a dat pe față saŭ că ne vĕzuse reflectațĭ în oglindă. Orĭ-ce ar fi noĭ părăsirăm la moment acel loc și ne coborîrăm pe aceiașĭ potecă spre țĕrmul măreĭ.

— Iți mărturisesc, zise tovarășul meŭ că din toate modelele mele nicĭ o dată n'am vĕzut unul maĭ perfect, nicĭ chiar pentru tabloul „Stelele duble". Dumneata ce zicĭ?

Această apariție nu s'a arătat tocmaĭ la vreme ca să 'mĭ dea dreptate celor spuse de mine? Orĭ cu câtă elocință veĭ lăuda farmecile științeĭ, mărturisește că arta de asemenĭ are farmecile sale. Stelele de pe pămînt nu rivalizează cu maĭ mult avantaj cu frumusețile ceruluĭ? Nu admiraĭ și D-ta eleganța acelor forme? Ce tonurĭ răpitoare! Ce cărnurĭ!

— O! nicĭ odată nu voĭ fi așa de fără gust să nu admir aceia ce în adevĕr e frumos, ziseĭ eŭ, și admit că frumusețea omenească (și zic: frumusețea femeiască maĭ ales) înfățișază în adevĕr, accia ce natura a produs ca maĭ perfect pe planeta noastră. Dar știĭ D-ta ce admir maĭ mult în această făptură?

Nu înfățișarea artistică saŭ estetică, dar mărturisirea științifică pe care ne o dă un fapt cu totul minunat. In acest scop fermecător, vĕz un suflet îmbrăcat cu aer.

— A! facĭ glume. Un suflet îmbrăcat cu aer! E foarte idealist pentru un corp așa de real.

Nu mĕ îndoesc că această fermecătoare ființă să aibă un suflet, dar dă voe artistuluĭ să'ĭ admire corpul și, sănătatea, forța și culoarea...

— Nu zic altfel, dar tocmaĭ această frumusețe fizică mĕ face să admir întrînsa sufletul, puterea invizibilă care a format-o.

— Ce va să zică asta? Eŭ sunt maĭ sigur că am un corp.

Existența sufletuluĭ este maĭ greŭ de simțit.

— Pentru pipăit, da. Pentru spirit nu. Și simțurile ne înșală cu totul asupra mișcăreĭ pămîntuluĭ asupra natureĭ ceruluĭ, asupra solidităței aparente a corpurilor, asupra ființelor și asupra lucrurilor.

Vreĭ să asculțĭ un moment cugetările mele? „Când respir parfumul unuĭ trandafir, când îĭ admir frumusețea formeĭ, suavitatea colorituluĭ, eleganța acesteĭ florĭ în momentul desvoltăreĭ, ceea ce mĕ uimește maĭ mult este opera putereĭ ascunse necunoscute și tainice, care domnește la viața planteĭ, care știe s'o conducă în viața eĭ, care alege moleculele de aer, de apă și de pămînt trebuincioase nutrireĭ eĭ, și care maĭ ales știe să adune la un loc aceste molecule și să le grupeze cu delicatețe până ce formează tulpina cea elegantă, frunzile ce le vezĭ și fine, foile de un roz așa de dulce, culorile alese și parfumul cel îmbătător.

Această putere misterioasă este principiul viețeĭ planteĭ. Punețĭ în pămînt, una lângă alta, semânța de crin, o ghindă de stejar, un bob de grîu și un sîmbure de piersică, fie-care germen îșĭ va construi organismul sĕŭ.

Era un pom, un corn, care se usca pe lângă dărîmăturile unuĭ zid și maĭ departe la câțĭ-va metri era pămînt gras; cornul disperat, îșĭ întinse rădăcinile, atinse pămîntul cel bun, se prinse bine, — așa de bine că pe ne simțite, el care era nemișcat, se mută, lăsă să moară rădăcinile cele vechĭ, părăsi pietrele și trăi renăscut transformat pe noul organ liberator.

Planta respiră, bea, mănâncă, alege, refuză, caută, lucrează, trăește, se mișcă dupe instinctul sĕŭ; una trăește bine, alta suferă, alta este nervoasă și agitată.

Sensitiva tremură și rĕmâne nemișcată

voi. Acum, lasă-mě, fiind-că trebue să sfîrșesc o lucrare.

* * *

Peste doî anî, Armand de Gavinard ajunsese unu din tinerii ceî maî la modă din Paris. Era membru într'un club cotat, avea caiî ceî maî celebri. Toată lumea vorbea de dînsul, saŭ pentru că galopa pe cobul sěŭ irlandez, dimineaţa, în pădurea Bulonii; saŭ fiind-că mâna echipagiul sěŭ rusesc, dupe amiazî în aleea Salcâmilor; saŭ fiind-că s'arăta, seara, într'o avanscenă de teatru, cu câte o fată frumoasă, într'un salon unde, în nopţile de bal costumat, fanteziile luî eraŭ foarte apreciate și cât se poate de renumite. Avu chiar norocul să inventeze în maî multe rînduri unu din acele limbagiurî esenţialmente parisiane pe care moda le consacră timp de câte-va lunî și carî sînt primite tot-d'a-una cu cel maî mare entusiasm la supeurile duceluî de Ramo, în casele din strada Prony și de ziarele mondene. Avu maî cu seamă amorurî zgomotoase, duelurî faimoase, ba chiar aventurî de tripoŭ și de femeî, care lasă în urma eroilor lor un fel de respect misterios, de admiraţie, și le clasează definitiv în primul rînd al eleganţelor necontestate. Insfîrșit ajunse că domnișoara Irina de Rungsberg, fiica naturală a rěposatuluî baron de Rungsberg, de la care moștenise o avere de 12 milioane de francî, se 'namoră de Armand și declară că vrea să'l ia de bărbat.

In vremea asta, tata Gavinard plătea, fără să zică nicî o vorbă, fără să se codească, datoriile fiuluî sěŭ și orî de câte orî îl întîlnea, la o actriţă, în lume saŭ în altă parte, s'arăta cu dînsul de o corectitate și de o politeţe deosebite.

* * *

Intr'o dimineaţă, Alexandru de Gavinard trimise vorbă fiuluî sěŭ că'l roagă să vie în cabinetul sěŭ fiind-că are să'î spue ceva.

— Domnule, îî zise el, am aflat că D-ta aducî de multe orî femeî acasă. Cu toate acestea, sunt destule locurî unde poţî primi ast-fel de vizite. M'aî îndatora, domnule, dacă pe viitor aî fi maî regulat!

— O Doamne! domnule! rěspunse Armand care se juca cu bastonul, eŭ crezusem că pot să 'mî permit ast-fel de fanteziî nevinovate, fiind-că în foarte multe nopţî, chiar în casa D-tale, am întîlnit pe domnișoara Verdurette, pe Grecci și pe mititica Eloiza Bompain. Sigur că damele acestea nu veneaŭ pentru mine și nu crez chiar că veniseră pentru vizitiul D-tale.

Marele financiar zîmbi, făcu un gest de denegare timidă și zise:

— In sfîrșit, domnule, poţî să facî cum îţî va plăcea. Ș'apoî, trebue să știî că nu te-am chemat pentru așa lucru de nimic. Avem să vorbim serios.

— Domnule, te ascult.

— Domnule, zise Alexandru de Gavinard, jucându-se cu un cuţit de fildeș, eŭ sunt ruinat, radicalmente ruinat, ruinat pe cât poate să fie un om. Cum? Pentru ce? Eŭ cred că lucrul acesta nu te ar interesa de fel, dacă ţi-aș spune cu de-amĕnuntul. Ceea-ce te interesează este chiar faptul în sine. Din nenorocire este foarte adevěrat. Te sfătuesc dar, domnul meŭ, ca să nu maî aștepţî nimic de la mine de azî încolo, și să'ţî cauţî existenţa singur și cum veî ști maî bine. Trebue să'ţî spun că situaţia D-tale nu mě preocupă mult, fiind-că aî arătat până acî o mare pricepere de viaţă și veî ști să te scapî din încurcăturî și fără mine.

— Heî, Domnule, îţî vine lesne D-tale să vorbeștî ast-fel. Să mě crezî că vestea asta nu 'mî place de fel. Știî foarte bine că eŭ trebue să mě însor cu Domnișoara Irma de Burgsberg, și nu știŭ zěŭ! dacă dupě... dupě Krachul D-tale, se va maî putea s'o iaŭ... Pe mine nu mě jenează de fel că eștî ruinat. Nu, zěŭ! nu! Ci consecinţa morală a... Krachuluî D-tale mě sperie. La mijloc trebue să fie multe lucrurî supărătoare, multe lucrurî carî nu pot să dea consideraţie nicî să inspire încredere. Gîndește-te numaî puţin și vezî dacă nu poţî amâna evenimentul câte-va sěptămânî... Imî aî face un adevěrat serviciu și cine știe? poate că chiar D-tale ţi-aî face un bine.

— Observaţiile D-tale sunt foarte drepte, Domnule. Voiŭ vedea! zise Alexandru de Gavinard.

* * *

O lună dupě aceea, în biserica Saint-Pierre de Chaillot se celebra căsătoria Domnișoareî Irma de Burgsberg cu D. Armand de Gavinard. Căsătoria aceasta fu un eveniment parisian de cel maî mare șic. Gazetele lăudară bogăţia mireseî, eleganţa deosebită a mireluî, extraordinara probitate, binefacerile nesfîrșite și gusturile artistice ale luî Alexandru de Gavinard. Cu ocazia aceasta, otelul mareluî bancher fu trecut în revistă din pivniţă până în podul grajduluî, și nimic nu fu uitat. In nomenclatura aceasta nu fu uitat nicî uu cal, nicî un tabloŭ, nicî un servitor.

A doua zi dupě ceremonie, Alexandru de Gavinard se duse la fiul sěŭ.

— Ascultă-mě, Domnule, îî zise el, n'am pierdut încă toată speranţa și, dacă voeștî să mě ajuţî, pot să scap de faliment și să mě ridic iar...

— Mi se pare că glumeștî, Domnule, rěspunse Armand foarte rece, aprinzêndu'șî o ţigară. Ce fel! ruinându-te pe D-ta, mě frustrezî pe mine de o avere mare care era a mea, care trebuia să fie a mea într'o zi și acum viî ca să 'ţî maî și înprumut banî? Trebuia să nu te ruinezî și nimic maî mult.

Se sculă și zise:

— Te rog să mě ierţî, Domnule, dar sunt așteptat.

Gavinard îngălbenise rěŭ; pentru întâia oară emoţiunea îl strângea de gât. Zise, întinzênd mâinile, rugător:

— Armand! Ascultă-mě, Armand! Copilul meŭ!

Armand nu 'șî putu stăpîni un zîmbet de milă.

— Copilul D-tale! zise el învîrtindu-se într'un picior ca să iasă, Zěŭ! Domnule, nicî nu știŭ măcar dacă eștî tata!

Spartali.

INFORMAŢIUNI

Regina Natalia a sosit azî dimineaţă în capitală venind din Moldova.

—✠—

Ierî un birjar a călcat, pe lângă Sf. Gheorghe, pe un copil al D-luî Giovanni Brigadoi antreprenor, domiciliat pe Buliv. Elisabeta Nr. 52.

Trăsura a trecut peste braţul drept al copiluluî și î-a făcut maî multe rănî la cap.

Birjarul a fost arestat.

—✠—

Ierî s'aŭ ciocnit două trenurî de marfă la Mărășeștî.

Doî frânarî aŭ fost rănițî. Mașinele și maî multe vagoane s'aŭ stricat.

—✠—

Operaţiunile cerealelor din portul Brăila pe ziua de 20 Septembre 1891:

Grâŭ de 57¼ lbr. 13,75; grâŭ de 58 lbr. 13,60; grâŭ arn. de 58 și jum. lbr. 13,25; grâŭ de 54¼ lbr. 11,50; grâŭ de 58 lbr. 13,27 și jum.; grâŭ de 59 lbr. 13,85; porumb de 59 și jum. lbr. 9,90; cinquantină de 60 lbr. 9,90; secară de 54¾ lbr. 13,50; orz de 42 și jum. lbr. 6,20; orz de 46 lbr. 7,15; orz de 42 și jum. lbr. 6,25; rapiţă sělbatecă de 51 și jum. lbr. 6,95; secară de 58 și jum. lbr. 12,85.

Cereale sosite pe uscat: grâŭ hect. 2.480; orz hect. 17,800.

—✠—

Tîrgul vitelor și iarmarocul din Botoșani.—In luna luî August trecut în piaţa tîrguluî vitelor s'aŭ vîndut 786 capete de vite și anume: 663 boî de mijloc a 300 leî termen mediŭ perechia, 95 vacî a 115 leî termen mediŭ capul, 104 caî de muncă a 135 leî termen mediŭ capul, 60 de porcî de mijloc a 40 leî termen mediŭ capul și 14 oî a 12 leî capul.

Totalul afacerilor s'a ridicat la circa 117 miî francî.

* * *

Iarmarocul din anul acesta a fost foarte puţin animat, comersanţî strěinî foarte puţinî și cererile s'aŭ mărginit numaî la vite.

Tîrgul vitelor a fost foarte slab, maî slab de cât într'o bună zi de tîrg sěptămânal. In timp de 15 zile cât a durat iarmarocul, în 6 din ele nu s'a făcut nicî o vînzare de vite.

S'aŭ vîndut în total 607 boî a 375 leî perechia, 167 vacî a 120 leî capul, 160 porcî de mijloc a 38 leî capul, 118 caî de muncă a 135 leî capul și 65 de oî a 10 leî capul.

Totalul operaţiunilor s'aŭ urcat la circa 200,000 de francî, iar comuna a incasat taxe comunale în valoare de peste 1,100 leî. Operaţiunî în cereale, la oborul de cereale, nu s'aŭ făcut de cât foarte puţine, bine înţeles în grîŭ de al locuitorilor. Ceea ce s'a cumpěrat s'a luat cu preţul de 1,700—1,750 vagonul.

—✠—

Belgia întrepozitul Europeî. — Jurnalul camerilor de comerciŭ din Francia află din sorginte sigură, că în prezenţa politiceî protecţioniste urmată de cele maî multe state ale Europeî continentale, guvernul belgian studiază cestiunea de a ști dacă n'ar fi avantajos pentru Belgia de a reduce cu totul barierile eî vamale, și a face din Belgia un port franc.

Guvernul englez, aflând despre acest proiect, ar face tot posibilul spre a înpedica realizarea luî, fiindu-î frică de o mare Britanie continentală.

Lectoriî—fără a le face injuria de a le explica importanţa acesteî propoziţiunî și consecinţele eî,—vor înţelege că această měsură nu e alt-ceva de cât o lovitură directă aruncată protecţionizmuluî maî ales celuî francez.

Multe case franceze și streine nu vor hezita a'șî transfera sediul în Belgia, ast-fel că aceasta va fi un adevěrat edict economic care va aduce Belgieî beneficiî enorme de marî.

—✠—

A apărut *Calendarul Muncitoruluî* pe anul 1892.

E o broșură foarte variată și foarte atrăgătoare.

Se vinde cu 30 banî.

—✠—

A apărut: *Raporturile între Gramatică și Logică, c'o privire sintetică asupra părţilor cuvîntuluî, prelegerî ţinute la universitate, de Lazăr Șăineanu*, Bucureștî, editura librărieî Soceck et comp. Preţul 3 leî 50 banî.

TELEGRAME

VIENA, 21 Septembre.—Ziarele arată caracterul măreţ al demonstraţiilor ce s'aŭ făcut la Viena ierî seară.—Ele laudă pe Impăratul, în care věd un mijlocitor mărinimos între rasele Imperiuluî și celebrează popularitatea sa, aproape unică în lume făcênd să se observe că această călătorie splendidă trebuie să mărească și maî mult dacă va fi cu putinţă prestigiul tronuluî austro-ungar.

PETERSBURG, 21 Septembre. — Ukazul privitor la emisiunea împrumutuluî de 125 milioane de ruble în aur 3 la sută va apare azî. O subscripţie simultană se va face în Rusia, în Francia, Danemarca și în Englitera.

BUENOS-AYRES, 21 Septembre.—Camera a votat o emisiune de 45 milioane de piaștriî în hârtie-monedă, menit la fundarea uneî băncî naţionale argentine.

ROMA, 20 Septembrie. — Demonstraţia liberală s'a reînoit în timpul seriî și s'a sfîrșit la miezul nopţiî fără dezordine.

Se asigură că sferele vaticanuluî deplâng foarte mult incidentele din Pantheon. Cardinalul Rampollo a ordonat organelor S-tuluî Scaun să desaprobe actul pelerinilor. D. Harmel, șeful pelerinagiuluî francez a trimes pe fiul sěŭ cu misiunea de a protesta de asemenea în contra acestuî act pe lângă sub-secretarul de Stat de la Interne. D. Nicotera a luat toate měsurile trebuincioase pentru a menţine ordinea și a face să se respecte peleriniî liniștiţî.

Preţul colonialelor

Cu numěrul presinte, introducem o nouă rubrică, foarte importantă, aceia a preţurilor colonialelor pe pieţele Brăileî și Galaţuluî, cele doě marî porturî româneștî pentru import.

In săptămâna ce s'a închis, saŭ vêndut:

Lumânărî de stearină	090, 100, 100 pachetu			
Măsline	roze	170 leî %	kilograme	
«	trile	35% kilo	12% taxa	
«	volo	50% «	14% «	
Orez	Indian	sacu	28,50	
«	Genovez	»	40,46	
«	Glacé	»	48,50	
« Bolonia și Carolina		»	58,—	
Cafea Rio		2,40—	2,80	kilo
« Martinică		3,—	3,50	»
Cafea Role			3,30	»
« Porto Rico			3,80	»
Zahar căpăţânî francez			88%	»
« toz			84%	»
« tăiat cubic			85%	»
« ars candel			90%	»
Unt de lemn grecesc			1,1	»

la cea maî mică atingere. In oare-carî ceasurî de mulţumire garoafa este fosforescentă, valiserina fecundindă din marginea apelor se coboară în fund spre a 'șî coace fructu dragosteî sale. Prin aceste manifestaţiunî a uneî vieţî necunoscute, filosoful nu poate să nu recunoască în lumea plantelor un cântec al inimeî universale. Nu merg maî departe în acest moment în privinţa sufletuluî omenesc, or cât ar fi de superior sufletuluî planteî și or cât acest suflet a creat o lume intelectuală atât de ridicată deasupra celor-l'alte fiinţe pământeștî cât sunt de ridicate stelele deasupra Pămîntuluî.

Nu vorbesc din punctul de vedere al facultăţilor spirituale ci numaî ca de o putere care mișcă fiinţa omenească. Admir această putere care adună atomele pe carî le respirăm saŭ pe carî ni le asimilăm prin nutrire spre a forma această făptură fermecătoare. Vezî această copilă în ziua naștereî sale și urmărește în gînd desvoltarea gradată a acestuî mic corp trecênd prin aniî vârsteî ingrate până ce ajunge la cele d'intâî graţiî ale adolescenţeî și apoî la desvoltarea nubilităţeî.

In ce mod organismul omenesc se întreţine? Cum crește și cum se nutrește?.. O știî: prin respiraţie și prin nutrire. Prin respiraţie aerul ne nutrește treî părţî din patru. Oxygenul din aer întreţine focul vieţeî, și corpul este întocmaî ca o flacără care mereŭ se reînoește prin principiul combustiuneî. Lipsa de oxigen stinge viaţa precum stinge o lampă. Prin respiraţiune, sîngele negru din vine se transformă în sînge roșu arterial și să regenerează. Plămâniî sunt o ţesătură foarte fină pătrunsă de 40 pînă la 50 milioane găurele prea micî pentru a lăsa să se filtreze sîngele și îndestul de marî spre a lăsa să pătrunză aerul. O vecînică schimbare de gaz se face între aer și sînge; aerul dă sîngeluî oxygen pe când sîngele dă aeruluî acid carbonic. Pe de o parte oxygenul din atmosferă arde în plămânî carbonul, iar pe de altă parte plămîniî daŭ afară acid carbonic, azot și vaporî de apă. Plantele respiră în timpul zileî, în sens contrariu, absorbind carbonul și dând afară acid carbonic, întreţinând prin acest contrast o parte din echilibrul general al vieţeî pămînteștî.

„Din ce se compune corpul omuluî? Omul în termen de mijloc, cântărește 70 chilograme. Din această cantitate maî mult de 52 de chilograme este apă care este amestecată în sînge și în carne. Cercetează din ce e făcut corpul nostru și veî găsi albumină, fibrină, caseină și gelatină; adică substanţe organice compuse de cele patru gaze principale: oxygenul, azotul, hydrogenul și acidul carbonic. Veî maî găsi substanţe carî n'aŭ azot, cum e guma, zahărul, scrobiala și corpurile grase; aceste materiî trec și ele prin organismul nostru; carbonul și hydrogenul lor este consumat prin oxygenul aspirat în timpul respiraţieî și apoî dat afară subt forma de acid carbonic saŭ de vapor de apă.

„Știî că apa este o combinaţie de două gaze: oxygen și hydrogen; aerul este o amestecătură de două gaze: oxygen și azot, la carî se maî adaogă proporţional, într'o cantitate foarte mică apă subt formă de vaporî, acid carbonic, amoniac și ozon care nu este alt-ceva de cât oxygen condensat.

Ast-fel, corpul nostru nu este compus de cât de gaze transformate.

— Dar noî nu trăim numaî cu aerul, zise tovarășul meŭ. In oare-carî ceasurî pe carî ni le vestește stomacul, trebuie să maî luăm și ceva suplimente carî 'șî aŭ valoarea lor reală; de pildă ceva fripturî, pește, un pahar de vin bun, niţeî strugurî, or o piersică saŭ după gust și alte lucrurî...

— Toate aceste lucrurî trec prin organismul nostru reînoindu-ne ţesăturile așa de repede, că în câte-va lunî—și nu în șapte anî cum se credea—corpul nostru întreg este reînoit. Iţî voiŭ vorbi iară de acea fiinţă fermecătoare pe care am vězut-o adineaurî.

Ascultă! Această carne și forme pe carî noî le admiram nu existaŭ acum treî saŭ patru lunî: umeriî, ochiî, obrazul, gura, braţele, părul, până și unghiile; nu este alt-ceva de cât un curent de molecule, o flacără reînoită fără încetare, un rěŭ pe care 'l priveștî o viaţă întreagă dar în care nu s'a vězut nicî o dată aceiașî apă. Și toate acestea este numaî gaz, asimilat, condensat, modificat și maî ales aer. Chiar oasele, carî astă-zî sunt solide, s'aŭ format și s'aŭ întărit pe nesimţite.

Nu uita că întregul nostru corp este compus de molecule invizibile, carî nu se ating și carî se reînoesc neîncetat.

„Dacă avem la masă legume saŭ fructe, dacă suntem vegetarianî, înghiţim substanţe crescute aproape în aer; o piersică este apă și aer, strugurii, perele, migdalele este aer, apă și câte-va elemente gazoase saŭ lichide adunate acolo de sevă, de căldura soareluî saŭ de către ploaie. Sparanghel saŭ saladă, mazăre saŭ anghinare, lăptucî, cireșî, fragî saŭ zmeură, toate trăesc în aer și prin aer. Aceia ce pământul dă, aceia ce seva caută, sunt tot gaze și tot acelaș: azot, oxygen, hydrogen, carbon, ect.

„E vorba d'un biftec, d'un puî saŭ de o altă „carne“, deosebirea nu e mare. Berbecul, boul, s'aŭ hrănit cu iarbă. Să gustăm dintr'o potîrniche pe varză, dintr'o prepeliţă friptă, dintr'un curcan cu trufe saŭ dintr'un epure împănat, toate aceste substanţe în aparenţă așa deosebite, nu sunt de cât vegetale transformate și carî nu este alt-ceva de cât o grupare de molecule sutpe din gazul de care am vorbit—aer și apă—molecule carî sunt aproape fără greutate și cu neputinţă de vězut cu ochiul liber.

„Ast-fel, or care ar fi felul nostru de hrană, corpul nostru, format, întreţinut și desvoltat prin absorbirea moleculelor pe carî le înghite, prin hrănire și respiraţie nu este de cât un curent neîncetat reînoit în virtutea acesteî asimilaţiunî, conduse, stăpînite, organizate de puterea ne materială care ne însufleţește. Acesteî puterî putem să'î dăm numele de: „Suflet.“ Ea adună atomele carî 'î convine, dă afară pe cele carî 'î sunt nefolositoare și plecând dintr'un punct aproape nevězut, dintr'un germen cu neputinţă de a fi stăpânit, ajunge să construiască aci pe Apolon de Belvedere, și alăturî pe Venus din Capitol. Fidias, nu este de cât imitator grosier alăturî cu această putere intimă și misterioasă. Pygmalion deveni amantul statueî al căruî tată el fusese, spune mytologia.

(Va urma)

MERSUL TRENURILOR

Valabil de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREŞTI:

Bucureştĭ Iaşĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Paşcanĭ 9,04 s., soseşte în Iaşĭ 11,20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3.26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacĕŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Paşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila - Galaţĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ la 7,50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

Bucureştĭ - Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteştĭ 9,38 seara, din Costeştĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiaşĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim, soseşte în Vêrciorova 4 02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleştĭ 11,04 dim., din Piteştĭ 11,37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiaşĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, soseşte în Vêrciorova 8,30 s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştı 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiaşĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, soseşte în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureştĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 2 35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Goleştĭ 5.24 seara, din Piteştĭ 5,50 seara, din Costeştĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 soseşte la Craiova 10,05 s.

Bucureştĭ-Piteştĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10,44 d.

Bucureştĭ-Galaţĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9,40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5,59 p. m., soseşte Galaţĭ 6,35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3,49 p.m. din Focşanĭ 7,48 seara, din Mărăşeştĭ 8 30 seara, soseşte Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureştĭ-Predeal, direct accelerat — Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m, din Ploeştĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, soseşte Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 7,40 d., din Ploeştĭ 9,27 d., din Câmpina 10,26 d., din Sinaia 11,38 p. m., soseşte Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8,50 d., din Ploeştĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., soseşte Predeal 1,56 p. m.

Bucureştĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureştĭ-Călăraşĭ, Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12.05 p. m.

SOSESC IN BUCUREŞTI:

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. şi 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.